

KÚRIA

Bfv.I.1061/2014/10.szám

A Kúria Budapesten, a 2014. év december hó 9. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A zsarolás büntette miatt folyamatban volt büntetőügyben az I. rendű terhelt által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a Szikszói Járásbíróság Bfk.148/2012/106. számú ítéletét és a Miskolci Törvényszék 14.Bf.1986/2013/10. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, és ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

A Szikszói Járásbíróság a 2013. szeptember 2-án kihirdetett Bfk.148/2012/106. számú ítéletével az I. rendű terheltet bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett zsarolás büntetében [1978. évi IV. törvény 323. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont], ezért mint erőszakos többszörös visszaesőt kilenc év hat hónap fegyházbüntetésre és tíz év közügyektől eltiltásra ítélte, megszüntette a terhelttel szemben a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság Bk.464/2011/6. számú ügyében alkalmazott feltételes szabadságot, és megállapította, hogy feltételes szabadságra nem bocsátható. A bíróság az I. rendű terhelttel szemben háromezer forint erejéig vagyonelkobzást rendelt el, és rendelkezett a járulékos kérdésekről.

A védelmi fellebbezés nyomán másodfokon eljáró Miskolci Törvényszék a 2014. január 22. napján jogerőre emelkedett 14.Bf.1986/2013/10. számú ítéletével az I. rendű terhelttel szemben kiszabott

fegyházbüntetés tartamát hét év hat hónapra enyhítette, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen **az** I. rendű terhelt nyújtott be felülvizsgálati indítványt a Be. 416. § (1) bekezdésre hivatkozással, amelyben - az ügy II. rendű terheltjével együttesen - az ellene emelt vád alóli felmentését kérte, illetve az erőszakos többszörös visszaesői minőség megállapítását sérelmezte, mert erőszakos közöszlenség büntettének kísérlete és önbíráskodás büntette miatt soha nem folyt vele szemben eljárás, ilyen bűncselekmények miatt nem állapították meg a büntetőjogi felelősségét.

Az első fokon eljáró tanács elnöke „önhatalmúan” felemelte a büntetési tételt 6 évtől 18 évig terjedő szabadságvesztésre, az ítélet indokolása azonban már 2 évtől 8 évig terjedő szabadságvesztést tartalmaz, így az ítélet indokolása a rendelkező résszel ellentétes. Ugyancsak eljárási szabálysértés megvalósulását látta abban, hogy az ügyész - annak ellenére, hogy a tárgyaláson való részvételre kötelezte a bíróság - a másodfokú tárgyaláson nem volt jelen.

Álláspontja szerint a nyomozó hatóság, az ügyészség és az első fokon eljáró tanács elnöke elfogult volt mind vele, mind a II. rendű terhelttel szemben. Mindemellett részletesen kifejtette a tényállással, az ügyben eljáró bíróságok bizonyítékokat értékelő és mérlegelő tevékenységével kapcsolatos kifogásait. Sérelmezte, hogy a terhelt megállapított cselekmény kétséget kizáróan nem nyert bizonyítást, a bizonyítási indítványait elutasították, új szakértőt nem rendelt ki a bíróság, hanem azt, aki korábban már hibázott. Kifogásolta, hogy a bíróság elfogadta a sértettnek a nyomozati szakban tett 29 darab - ellentmondásokkal teli - vallomását, és utalt az eljáró ügyész felkészületlenségére.

A Legfőbb Ügyészség BF.1307/2014/1. számú írásbeli nyilatkozatában a felülvizsgálati indítványt részben a törvényben kizártnak, az eljárásjogi részében alaptalannak ítélte, ezért a megtámadott határozatok hatályában fenntartását indítványozta.

Felülvizsgálati indítvány benyújtására csak a Be. 417. (1) bekezdésében meghatározott személyek jogosultak, e felsorolás azonban nem tartalmazza az olyan nagykorú, még életben lévő terhelt élettársát (hozzátartozóját), akivel szemben kényszergyógykezelést nem rendeltek el. Erre figyelemmel a felülvizsgálati indítványnak a II. rendű terheltre vonatkozó részével a Kúria érdemben nem foglalkozhatott.

A felülvizsgálati indítvány a tényállást támadó részében a

törvényben kizárt.

A Be. 423. § (1) bekezdésében írt szabály szerint a felülvizsgálati eljárásban a jogerős határozatban megállapított tényállás az irányadó, az a felülvizsgálati indítványban nem támadható. A felülvizsgálat során a bűnösség kérdése kizárólag a jogerős határozatban megállapított tényállás alapján vizsgálható. Nincs lehetőség sem irányadó tényállás kiegészítésére, vagy megváltoztatására, miként a bíróság bizonyítékokat értékelő, mérlegelő tevékenységén keresztül annak kifogásolására.

Az irányadó tényállás részét képezik a terhelt személyi körülményeire és előéletére vonatkozó tények is, ebből következően a terhelt korábbi elítélésére vonatkozó ítéleti ténymegállapítások nem vitathatók. Mindemellett **az** I. rendű terhelt tekintetében beszerzett erkölcsi bizonyítványok az első- és másodfokú ítéletben írtaknak megfelelően tartalmazzák nevezett korábbi elítéléseit: azt, hogy erőszakos közöszlész bűntettének kísérlete és önbíráskodás bűntette miatt bűnösségét korábban a bíróság jogerősen megállapította.

A kifejtettekre figyelemmel a felülvizsgálati indítvány az irányadó tényállást vitató, az ügyben eljáró bíróságok bizonyítékokat értékelő, mérlegelő tevékenységét támadó, a bizonyítási indítványok elutasítását sérelmező részében a törvényben kizárt.

A nyomozó hatóság tagjának, valamint az ügyésznek az esetleges elfoglaltsága nem felülvizsgálati eljárás alapjául szolgáló eljárási szabálysértés, miként nem képezheti felülvizsgálat tárgyát az első fokú tárgyaláson a vád képviselőjét ellátó ügyész - a terhelt vélekedése szerinti - felkészületlensége.

A Be. 416. § (1) bekezdésének c) pontja alapján - figyelemmel a Be. 373. §-a (1) bekezdésének II. a) pontjára - felülvizsgálatot megalapozó abszolút eljárási szabálysértés, ha az ítélet meghozatalában törvényben kizárt bíró vett részt.

Az I. rendű terhelt az eljárás korábbi szakaszában már hivatkozott - a felülvizsgálati indítványában írtakkal azonos indokok alapján - arra, hogy az első fokú bírói tanács elnöke elfoglalt volt.

A Miskolci Törvényszék a 2014. július 1. napján kelt 14.Bkk.1103/2014/5. számú végzésében az első fokú tanács kizárását megtagadta. Figyelemmel arra, hogy az I. rendű terhelt új körülményre nem hivatkozott, a felülvizsgálati indítvány ebben a részében alaptalan.

A Be. 416. § (1) bekezdésének c) pontja alapján - figyelemmel a Be.

373. § (1) bekezdésének II. d) pontjára - abszolút eljárási szabálysértés, ha a tárgyalást olyan személy távollétében tartották meg, akinek a részvétele a törvény értelmében kötelező.

A másodfokon eljáró Miskolci Törvényszék 2014. január 15-én, illetve 2014. január 22-én - a felülvizsgálati indítvánnyal ellentétben az ügyészt nem kötelezte a tárgyaláson való részvételre, és nem tárgyalást, hanem - nyilvános ülést tartott. A Be. 362. § (2) bekezdése értelmében a nyilvános ülésen az ügyész részvétele nem kötelező. A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Főügyészség bejelentette a 2013. október 21. napján kelt Bf.6815/2012/4. számú indítványában, hogy a nyilvános ülésen nem kíván részt venni.

Mindezekre figyelemmel a nyilvános ülés az ügyész távollétében megtartható volt, a Be. 373. § (1) bekezdés II. d) pontjában írt és a felülvizsgálatra okot adó eljárási szabálysértés nem valósult meg.

A Be. 373. § (1) bekezdés III. a) pontja szerinti indokolási kötelezettség megsértése akkor eredményez felülvizsgálatot is megalapozó eljárási szabálysértést, ha a megtámadott határozat indokolása valamely tény vagy jogkérdés kapcsán olyan mértékben hiányos, hogy abból nem állapítható meg, mire alapozta a bíróság a döntését, ugyanígy a III. b) pont értelmében a határozat indokolása a rendelkező résszel teljes mértékben ellentétes.

Az indokolási kötelezettség felülvizsgálati eljárásra okot adó megsértése - a Be. 373. § (1) bekezdés III. a) pont - nem állapítható meg, ha az ügydöntő határozat(ok)ból kitűnik az eljáró bíróság(ok)nak a tényállás megállapításával összefüggő tényfeltáró és értékelő tevékenysége, továbbá az, hogy az érdemi döntésben kifejeződő jogi álláspontját - a bűnösséggel, a minősítéssel, a büntetéssel és/vagy intézkedéssel kapcsolatban - mire alapozta. A bizonyítékok értékelése körében levont következtetések helyessége, az értékelés eredménye kívül esik a feltétlen eljárási szabálysértések körén, az tartalmilag az ügydöntő határozat megalapozottságának felülvizsgálati eljárásban meg nem engedett támadása (BH 2013.10).

Jelen ügyben eljáró bíróságok ügydöntő határozataiban nem állapíthatók meg a rendelkező rész és az indokolás közötti ellentét, így a felülvizsgálati indítvány erre vonatkozó része minden alapot nélkülöz.

A Kúria a megtámadott határozatokat a Be. 423. § (4) bekezdésének megfelelően a felülvizsgálati indítványban meghatározott ok alapján, valamint az (5) bekezdésre figyelemmel a 416. § (1) bekezdés c) pontjában felsorolt esetleges eljárási szabálysértésekre tekintettel is felülvizsgálta.

Ilyen, a Be. 373. § (1) bekezdésének I. b) és c) pontjában, valamint II-IV. pontjának valamelyikében meghatározott - feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező - eljárási szabálysértést azonban nem észlelt.

Mindezekre figyelemmel a Be. 424. § (1) bekezdése szerint tanácsülésen eljárva, a Szikszói Járásbíróság Bfk.148/2012/106. számú ítéletét és a Miskolci Törvényszék 14.Bf.1986/2013/10. számú ítéletét a Be. 426. § alapján hatályában fenntartotta.

A végzés elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 3. § (4) bekezdése, felülvizsgálatot pedig a Be. 416. § (4) bekezdésének b) pontja kizárja. Az ismételt felülvizsgálati indítvány benyújtásával összefüggő tájékoztatás a Be. 418. § (3) bekezdésén alapul azzal, hogy ez esetben a Kúria a Be. 421. § (3) bekezdésére figyelemmel az elutasító határozat hozatalát is mellőzheti.

Budapest, 2014. december 9.

Dr. Csere Katalin s.k. a tanács elnöke, dr. Vaskuti András s.k. előadó bíró, dr. Soós László s.k. bíró

A kiadmány hitelével:
TóthLné
bíróügyi tisztviselő